

Coses que passen

JOSEP ANTON

**Rosell
Pujol**

Un sainet esperpèntic amb el deute

Deia **Valle Inclan** que un escriptor, com tota persona, pot adoptar tres postures sobre el món o les parts que l'envolten: «de genolls, dempeus o aixecat una mica sobre l'aire». En el primer cas demostra submissió, en el segon independència i en el tercer un punt d'ironia per analitzar tot el que passa sense el contagi directe que dona la proximitat i que fa que l'arbre ens impedeixi veure el bosc. Salvant totes les distàncies entre aquest important escriptor i la meua més que humil ploma, tinc que dir que en el moment del judici, qualsevol, el que sigui, procuro ficar-me una mica per damunt d'allò que es vol jutjar. És la manera d'aconseguir escriure una paròdia fina, libèrrima i sense cap mena de condicionant. Això fa possible o narrar amb un expressionisme violent molt propi de l'esperpent va-

Els actors d'aquesta farsa de rumors són veritables artistes de l'esperpent

lleinclanesc o no fer-ho, impedit pel distanciament burlesc i la seva estètica.

Amb motiu de l'emissió de deute públic i a la vista dels molts comentaris que s'han fet sobre la mateixa, he procurat opinar una mica per damunt de la línia horitzontal adoptada majoritàriament i amb el propòsit de veure les coses amb una certa distància. Tinc que dir que el resultat ha estat satisfactori. He pogut contemplar les picabaralles absurdes i la majoria sense sentit, d'aquells que només parlen per parlar. També el posicionament sempre contrari de qui només saben que portar la contraria. Un altre bloc el poden constituir aquells que saben la realitat del que passa, han deixat que altres parlessin inventant mil històries diferents, com ara la possible participació de la CASS.

Una vegada passats els períodes establerts aterror i comprovo, sense perdre l'ironia, que el rumor ha estat mentida, que les falses notícies naturalment no s'han produït i que ningú aclareix errors, sinó que practiquen el mutisme com a resposta. L'escenari ha estat el país, i els actors d'aquesta farsa de rumors són veritables artistes de l'esperpent que tant li agradava a l'escriptor gallec. I ara fins al proper sainet. ≡